

[Fr. Dalgaard.]

Ægteskab, idet adskillige Fædre til Børn uden for Ægteskab har ræsonneret som saa: de skal alligevel have mit Navn, og de skal have Arveret, derfor kan jeg lige saa godt indgaa Ægteskab med Pigen. Den tidligere Justitsminister Zahle var netop inde paa de samme Betragtninger, og det er ikke noget teoretisk, men noget rent praktisk. Det ærede Medlem Hr. Pürschels Tale om, at vi skulde tilstræbe Opløsning af Hjemmet, at vi skulde tilstræbe at give Børn født inden for Ægteskab daarligere Kaar, end de nu har, har intet som helst paa sig.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel siger videre, at for første Gang i dansk Lovgivning — nemlig ved Bestemmelsen om udvidet Bidragspligt for Faderen med Hensyn til Børn fra 18 til 21 Aar — er vi inde paa at give Børn uden for Ægteskab en bedre Retsstilling end Børn født i Ægteskab. Det er ikke rigtigt. Længe før vi fik Lovgivningen om Moderens Ret til at faa fastsat Underholdsbidrag til et Barn, der var født i Ægteskab — det fik vi først i 1908 — havde vi Lovregler om Bidragspligt for Faderen til Børn uden for Ægteskab. Juridisk set, men ogsaa kun juridisk set, har vi tidligere i dansk Lovgivning givet Børn uden for Ægteskab formelt større Ret end Børn født inden for Ægteskab. Men da man i 1908 stod foran at tilvejebringe en forbedret Stilling for Børn uden for Ægteskab, gjorde „Dansk Kvindesamfund“ opmærksom paa det Forhold, at der var mange Ægtehustruer med Børn, som sad og huggede i det og — særlig, hvis Ægtehustruen var forladt — ikke kunde faa Manden til at svare Bidrag og faa fastholdt dette Bidrag. Derfor indførte man i 1908 ogsaa en forbedret Retsstilling for Ægtehustruer og deres Børn.

Naar vi nu i 1937 forhaabentlig gennemfører denne Lovgivning, hvorved man, efter hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel siger, skaber en bedre Stilling for de uægteskabelige end for de ægteskabelige Børn, saa er det denne formelle Betragtning, over for hvilken vi siger, at netop som Følge af de gode Forhold, som Børnene i de gode Hjem vokser op i, og af, at de faar Støtte af Forældrene, saa længe det er disse muligt at støtte dem, netop derfor bør der skabes en Erstatning for de uægteskabelige Børn paa dette Omraade. Det bliver en Erstatning, som ikke nær svarer til, hvad Børn i Ægteskab i de allerfleste Tilfælde vil kunne faa i Kraft af hele den Maade, hvorpaa de vokser op, men det er en vis Erstatning, og det er en formel og teoretisk Betragtning,

at dette er en Regel, der skaber bedre Stilling for Børn uden for Ægteskab end for ægteskabelige Børn. Det er det ikke, for det kan vi ikke skabe for dem. Men det, vi kan gøre, er at skabe den juridisk bedst mulige Stilling for Børn uden for Ægteskab.

Til det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen skal jeg kun gøre en Bemærkning med Hensyn til Sikring af Underholdsbidrag. Det er i øvrigt første Gang, man hører fra det Parti, det ærede Medlem tilhører, nogen Beklagelse af, at man søger at fastholde Faderens Ansvar over for hans Barn. Det ærede Medlems Forgænger som Ordfører i disse Sager, afdøde Dr. Dam, talte i sin Tid meget indgaaende om, at man burde skærpe Ansvarspligten for Faderen over for det uægteskabelige Barn. (Oluf Pedersen: Arbejdsgiveren). Arbejdsgiveren — ja, det drejer sig her om en Del Samfundsborgere, i dette Tilfælde en Del af Fædrene til Børn uden for Ægteskab, der for enhver Pris vil unddrage sig den Forpligtelse, de har. Det er heldigvis ikke de fleste, der gør det, men der er mange, der søger at skulke uden om, mange ganske unge Mennesker, som ingen har Hold paa; de har ofte deres gode Ugefortjeneste og blæser paa, at de har et Ansvar over for den Kvinde, de har faaet et Barn med, og et moralsk og økonomisk Ansvar over for det Barn, de har været med til at sætte i Verden. Og saa siger Samfundet: vi paalægger dig et Bidrag, du skal betale og saa videre, og hvis Vedkommende saa løber fra det hele, siger man: du har godt Arbejde, der er ingen Mening i, at du gaar og selder de Penge op, nu giver vi din Arbejdsgiver Meddelelse om, at et saadant Krav paa dig haves, og han skal da have Pligt til at holde et Beløb, der svarer til Bidraget, tilbage i Lønnen.

Ingen kan med Rette sige, at det er en haardhændet Fremgangsmaade. Det er en nødvendig Fremgangsmaade over for de Mennesker, der vil skulke fra en Forpligtelse, der paahviler dem, og der er da ikke andet at gøre end at gaa den Vej, Samfundet gaar. Det samme gælder paa Skattelovgivningens Omraade. Naar visse Samfundsborgere — heldigvis ikke de fleste — vil skulke fra deres Pligt, er der ikke andet at gøre end at tage Pengene dør, hvor de kan tages. Ellers blæser de paa det hele og griner ad det hele. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst moralsk forkasteligt eller anstødeligt i, at man benytter en saadan Fremgangsmaade.

Formanden: Der er ikke flere Talere indtegnede. Er der flere, der ønsker Ordet?